

Kopie

Afgeleverd aan: arbeidsrechtbank te Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer
2016/ 100
Datum van uitspraak
21 april 2016
Rolnummer
2015/AB/683

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000428683-0001-0009-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

S appellant,
vertegenwoordigd door mr. KRUIJEN Valerie, advocaat te 1800 VILVOORDE, Xavier
Buissetstraat 26,

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein 11,
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. VAN DEN BOSSCHE I. loco mr. DE GREEF Dirk,
advocaat te 1700 DILBEEK, Eikelenberg 20.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 20 maart 2015 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 5e kamer (A.R. 13/1903/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 15 juli 2015,
- de neergelegde conclusie,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 17 maart 2016, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN

Op 24 maart 2011 voerde de sociale inspectie een controle uit in Mechelen, waarbij werd vast gesteld dat de heer C , die vanaf 1 maart 2010 in dienst was als arbeider (chauffeur) van de heer S , en die verklaarde deeltijds (20 uur per week in een variabel werkrooster) tewerkgesteld te zijn, geen schriftelijke arbeidsovereenkomst voor deeltijdse arbeid kon voorleggen, en evenmin documenten waaruit bleek volgens welk uurrooster hij werkte. Evenmin had hij in de wagen een arbeidsreglement liggen.

De heer S verklaarde tijdens dezelfde controle dat er wel een arbeidsovereenkomst werd opgemaakt, en dat de heer C werkte met variabele uren.

Deze bevindingen werden vastgelegd in een proces-verbaal van 29 maart 2011, en gaf aanleiding tot een onderzoeksverslag van de sociale inspectie van de FOD Sociale Zekerheid van 7 mei 2012, bestemd voor de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (hierna genoemd de RSZ).

Met aangetekende brief van 25 juni 2012 aan de heer S refereerde de RSZ aan dit onderzoeksverslag en aan de bepaling van artikel 22ter tweede lid van de RSZ-wet. Vermits de sociale inspectie de materiële onmogelijkheid om voltijdse arbeid te verrichten niet had vastgesteld, berekende de RSZ de socialezekerheidsbijdragen op het verschil tussen het voor de heer C aangegeven loon en het loon voor voltijdse prestaties voor de periode van 1 maart 2010 tot 24 maart 2011.

In het navolgende bericht van wijziging der bijdragen van 4 juli 2012 werd een bedrag van 7.403,60 euro aan saldo van socialezekerheidsbijdragen gevorderd.

Met brief van 23 juli 2012 stelde de heer S dat de heer C wel in het bezit was een arbeidsovereenkomst, doch dat geen van hen bieden wist dat dit document zich in het voertuig diende te bevinden; bij deze brief was een kopie gevoegd van een arbeidsovereenkomst, waarin melding werd gemaakt van een deeltijdse tewerkstelling van 20 uur per week in een vast uurrooster.

Met brief van 27 augustus 2012 bevestigde de RSZ zijn standpunt, met de melding dat het feit dat noch de heer S noch zijn werknemer op de hoogte waren van de toepasselijke regelgeving, de werkgever niet ontslaat van de verplichting om aan deze wetgeving te voldoen.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 8 januari 2013 vorderde de RSZ voor de arbeidsrechtbank te Brussel betaling door de heer S van 9.079,02 euro socialezekerheidsbijdragen, bijdrageopslagen en intrest, verschuldigd volgens het rekeninguittreksel afgesloten op 18 oktober 2012, van de wettelijke intrest op de verschuldigde bijdragen (7.403,60 euro) vanaf 19 oktober 2012 tot de volledige betaling, en tot de kosten van het geding, alsook tot de rechtsplegingsvergoeding, voorlopig begroot op 550 euro.

Verder vorderde de RSZ de voorlopige uitvoerbaarheid van het te wijzen vonnis zonder enig voorbehoud.

b.-

Met vonnis van 20 maart 2015 verklaarde de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel de vordering ontvankelijk en gegrond.

Zij veroordeelde de heer S tot betaling aan de RSZ van 9.079,02 euro verschuldigd volgens het rekeninguittreksel afgesloten op 18 oktober 2012, te vermeerderen met de wettelijke intrest op 7.403,60 euro vanaf 19 oktober 2012 tot de volledige betaling.

De heer S werd verder veroordeeld tot de kosten van het geding, door de RSZ begroot op 133,73 euro dagvaardingskosten en 990,00 euro rechtsplegingsvergoeding en door de heer S op 990,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

d.-

Volgens opgave door partijen werd dit vonnis betekend op 16 juni 2015.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd op de griffie van het arbeidshof te Brussel op 15 juli 2015, tekende de heer S hoger beroep aan tegen het vonnis dat op 20 maart 2015 werd uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel.

Hij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou wijzigen, de RSZ zou afwijzen van zijn oorspronkelijke eis en de kosten ten laste zou leggen van de RSZ.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

a.-

Artikel 22ter van de RSZ-Wet, zoals van toepassing in de periode waarop het geschil betrekking heeft, bepaalt:

“Behoudens in de door de sociale inspectie vastgestelde gevallen van materiële onmogelijkheid om voltijdse arbeid te verrichten, worden bij ontstentenis van openbaarmaking van de werkroosters, de deeltijdse werknemers vermoed arbeid te hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor arbeid als voltijdse werknemer.”

Het vermoeden van artikel 22ter van de RSZ-wet geldt bijgevolg wanneer de normale uurroosters van de betrokken werknemers niet werden openbaar gemaakt, tenzij in de gevallen waarin de sociale inspectie de materiële onmogelijkheid heeft vastgesteld om voltijdse arbeid te verrichten.

Hoe de uurroosters openbaar worden gemaakt wordt voorgeschreven door de artikels 157 tot 159 van de programmawet van 22 december 1989.

Met toepassing van artikel 157 van voornoemde wet moet een afschrift van de arbeidsovereenkomst van de deeltijdse werknemer of een uittreksel van die arbeidsovereenkomst met de werkroosters en met de identiteit van de deeltijdse werknemer waarop deze van toepassing zijn alsmede zijn handtekening en die van de werkgever, worden bewaard op de plaats waar het arbeidsreglement kan worden geraadpleegd met toepassing van artikel 15 van de Arbeidsreglementenwet.

Dit laatste artikel bepaalt dat iedere werknemer op elk moment en zonder tussenpersoon inzage moet kunnen nemen van het definitieve reglement en de wijzigingen ervan in een gemakkelijke toegankelijke plaats.

Artikel 158 van de programmawet van 22 december 1989 bepaalt verder dat wanneer de arbeidstijdregeling is georganiseerd volgens een cyclus, waarvan de werkroosters werden opgenomen in het arbeidsreglement en die over meer dan één week is gespreid, op ieder

ogenblik moet kunnen worden vastgesteld wanneer de cyclus begint.

b.-

Uit de vaststellingen in het onderzoeksverslag naar aanleiding van de controle blijkt alleszins dat niet werd voldaan aan het vereiste van openbaarmaking van de werkroosters, daar de inspectiediensten vast stelden dat noch een arbeidsovereenkomst voor deeltijdse arbeid noch een werkrooster konden worden voorgelegd.

Met toepassing van artikel 22ter van de RSZ-wet worden bij ontstentenis van deze openbaarmaking van de werkroosters, de deeltijdse werknemers vermoed arbeid te hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor arbeid als voltijdse werknemer.

c.-

Het vermoeden van artikel 22ter van de RSZ-wet zal geen toepassing vinden in de door de sociale inspectie vastgestelde gevallen van materiële onmogelijkheid om voltijdse arbeid te verrichten.

Met betrekking tot heer C de werknemer ten aanzien van wie het vermoeden van voltijdse arbeid geldt, heeft de sociale inspectie geen materiële onmogelijkheid vastgesteld om voltijdse arbeid te verrichten.

Bij de controle op 24 maart 2011 verklaarde de heer S dat de heer C niet elders werkte en ook niet als zelfstandige in bijberoep.

d.-

Het door artikel 22ter van de RSZ-Wet ingestelde vermoeden van voltijdse arbeid geldt, althans in de periode waarover de betwisting tussen de partijen gaat, slechts tot bewijs van het tegendeel dat door de werkgever wordt aangebracht.

Krachtens artikel 22ter, tweede lid, RSZ-wet, zoals vervangen bij artikel 8 van de Programmawet van 27 december 2004, worden behoudens in de door de sociale inspectiediensten vastgestelde gevallen van materiële onmogelijkheid om voltijdse arbeid te verrichten, bij ontstentenis van openbaarmaking van de normale werkroosters van de betrokken werknemers, de deeltijdse werknemers vermoed arbeid te hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor arbeid als voltijds werknemer.

Die bepaling die de aard van het vermoeden niet kwalificeert, kan alleen zo worden gelezen dat het ingevoerde vermoeden dat door de deeltijdse werknemers voltijds arbeid werd

verricht, wanneer geen normale werkroosters werden bekendgemaakt, niet geldt wanneer door de sociale inspectiediensten is vastgesteld dat het materieel onmogelijk is om voltijdse arbeid te verrichten. Hieruit volgt dat, waar voormeld artikel 22ter, tweede lid, niet vermeldt dat het vermoeden onweerlegbaar is en de wet op grond van dit vermoeden geen bepaalde handeling nietig verklaart of een rechtsvordering ontzegt, dit wettelijk vermoeden als weerlegbaar moet worden beschouwd.

(vgl. Cass. 7 februari 2011, Arr. Cass. 2011, nr. 111)

Het tegenbewijs van het door artikel 22ter van de RSZ ingestelde vermoeden van voltijdse arbeid moet door de werkgever worden aangebracht en bestaat erin te bewijzen dat de deeltijdse werknemers geen arbeid hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid. Hierbij moet de werkgever niet de omvang van de werkelijk verrichte prestaties voor deeltijdarbeid bewijzen.

(vgl. Cass. 3 februari 2003, J.T.T. 2004, 311)

De weerlegging van het vermoeden kan onder meer gebeuren door een betrouwbaar systeem van de registratie van de arbeidstijden voor te leggen of door het bewijs dat de werknemers ook elders werken of dat zij nog studeren.

(vgl. Arbh. Brussel 4 september 2008, onuitg. AR 50.368)

Het arbeidshof kan enkel vaststellen dat de heer S niet het vereiste tegenbewijs levert.

Het tegenbewijs wordt niet geleverd door de thans bijgebrachte arbeidsovereenkomst. Uit dit document – dat door de heer S zelf werd opgesteld en daarom reeds geen bijzondere bewijswaarde heeft, bovendien slechts werd overgemaakt meer dan één jaar na de controle – kan immers niet op afdoende wijze worden afgeleid dat de betrokken werknemer niet effectief voltijds zou hebben gewerkt.

Het tegenbewijs wordt evenmin geleverd door de stelling van de heer S dat hij te weinig werk had om de heer C voltijds te werk te stellen, nu dit feit door geen enkel bewijskrachtig document wordt ondersteund.

e.-

Vermits uit de vaststellingen van de sociale inspectie geen materiële onmogelijkheid blijkt voor de betrokken werknemer om voltijdse arbeid te verrichten, en de heer S niet het vereiste tegenbewijs levert, geldt het vermoeden van voltijdse arbeid zoals opgenomen in artikel 22ter van de RSZ-wet onverkort, en kan de RSZ wel degelijk regulariseren op basis van voltijdse arbeidsprestaties van de betrokken deeltijdse werknemer.

Het bestreden vonnis dient dan ook te worden bevestigd.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Verwijst de heer S _____ in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de RSZ begroot op 990,00 euro rechtsplegingsvergoeding arbeidshof en aan de zijde van de heer S _____ niet begroot.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Daniel RYCKX,
Christian LAURIERS,
Jean-Paul BUEKENHOUT,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

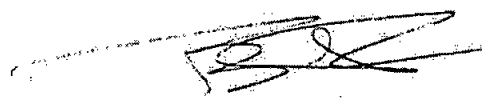
Daniel RYCKX

Sven VAN DER HOEVEN

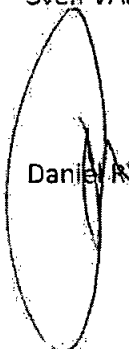
Christian LAURIERS

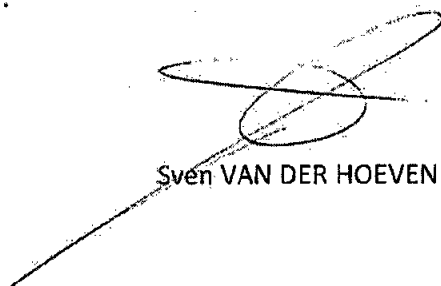
Jean-Paul BUEKENHOUT

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 21 april 2016 door:

Daniel RYCKX, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Daniel RYCKX

Sven VAN DER HOEVEN

